

4.) Biblična ura – Noe

- 1 Mz 6 – 7

Svetopisemski odlomek govori o tem, da so se ljudje na zemlji začeli množiti, Božji sinovi pa so si njihove hčere začeli jemati za žene. Identiteta teh je skrivnost. Kasnejše judovstvo in prvi cerkveni pisatelji so v teh »Božjih sinovih« videli padle angele. Toda kasneje so v njih videli Setove potomce (1 Mz 5, 6-8), »človeške hčere« pa kot Kajново potomstvo (1 Mz 4,17). Knjiga govori tudi o izredno dolgi življenjski dobi, ki so jo dočakali očaki – Noetovih dni je bilo kar 950 let (1 Mz 9,28). Abraham je dočakal »le« 175 let. Zmanjševanje izredne dolgotrajnosti življenja so pripisovali naraščanju zla na svetu (1 Mz 6,3), saj je dolgo življenje Božji blagoslov (Prg 10,27).

Ker je hudobija ljudi zaradi človekovega upora proti Bogu (1 Mz 3) vedno bolj naraščala, se Bog odloči, da bo zaradi tega človeški rod iztrebil s površja zemlje (1 Mz 6,7). Vendar pa ne vseh; Noe je tisti, ki se ga je Gospod usmilil; bil je pravičen, brezgrajen mož, popoln med svojimi sodobniki (1 Mz 6,9). Hodil je z Bogom, kot pravi Sveto pismo, kar pomeni, da se ni udeleževal grešnih navad drugih ljudi, ampak je bil poslušen Božji volji. Bog se zato razodene Noetu in mu zaupa svoje načrte, ki jih ima z njim. Noetu naroči, naj naredi ladjo in mu poda natančne mere. Čeprav se zdi Božja zahteva popolnoma nemogoča, pa Noe zaupa Bogu in naredi vse po njegovi besedi. V tem se kaže njegova vera in vdanost Bogu. Namreč »po veri je Noe, posvarjen glede tega, kar še ni bilo vidno, v svetem strahu naredil ladjo, da bi rešil svojo hišo. Po njej je obsodil svet in postal dedič pravičnosti po veri« (Heb 11,7). Noetovo zaupanje v Božjo besedo obsoja njegove neverne in posmehljive sodobnike v tem smislu, kakor pravični obsoja brezbožneže; »pravični bo, ko bo umrl, obsojal živeče brezbožnike, mladost, ki hitro doseže popolnost, pa dolgo starost krivičnega« (Mdr 4,16). Noe ne dvomi v Gospodovo besedo, ki napoveduje sodbo, ampak se pripravi na prihajajoče dogodke – naredi ladjo, v kateri je dovolj prostora za njegovo družino in za vse živali, za vsako vrsto po en par.

Noetova ladja je prispodoba za **Cerkev**, ki edina rešuje iz vesoljnega potopa (podoba, ki je bila draga cerkvenim očetom). Kot pravi Prvo Petrovo pismo; »ta je podoba za **krst**, ki zdaj rešuje tudi vas, ne kot odstranitev madeža na mesu, ampak kot prošnja k Bogu za mirno vest po vstajenju Jezusa Kristusa« (1 Pt 3,21). Obredni predpisi starozavezne postave namreč najprej zahtevajo zunanje očiščenje (voda). Apostol pa govori o učinkovitosti zakramenta krsta, po katerem vernik vstopi na to »ladjo« - Cerkev. Krst nas namreč očisti izvirnega greha (madežev) in podeli Svetega Duha – prerojenje.

Poleg poslušnosti Božji besedi, nas Noe uči tudi čuječnosti. K tej nas poziva tudi Jezus. Ne vemo namreč, kdaj bo nastopil za nas zadnji trenutek, ko se bo naše življenje na tem svetu končalo. Bomo takrat pripravljeni, da stopimo pred Boga, pred sodbo? Noe se ni udeleževal grešnih navad ljudi, ki niso razmišljali o tem, kaj bo prinesel jutrišnji dan. Ko je nastopil odločilni trenutek (potop) je bil pripravljen (1 Mz 7, 17-24). Pa nič ni takrat kazalo, da nad ljudstva prihaja Božja sodba. Bili so povsem običajni časi. Tako bo tudi ob dokončnem prihodu Jezusa Kristusa; nič posebnega se takrat ne bo dogajalo, prav takrat pa bo nastopila Božja sodba (Mt 24, 37-44). Noe nam je tukaj zgled čuječe in dejavne vere.